

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Nejvyššímu správnímu soudu**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, č. j. 31 A 145/2016 - 35,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) svou kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, č. j. 31 A 145/2016 - 35, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení žalovaného Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2016, č. j. 10 As 188/2016 - 14.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 3. 2. 2017, č. j. 3 As 33/2017 - 8, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k doložení povinného zastoupení ve lhůtě sedmi dnů; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Stěžovatel v návaznosti na tuto výzvu požádal dne 19. 2. 2017 Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. K této žádosti přiložil kopii vyplněného formuláře „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci*“ ze dne 31. 7. 2014 s tím, že údaje v něm uvedené jsou ke dni 19. 2. 2017 stále aktuální. Z tohoto formuláře však nevyplývaly žádné údaje o jeho majetku, nárocích na dávky sociálního zabezpečení či ostatních příjmech. Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu rovněž předložil potvrzení Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Brně, kontaktního pracoviště Slavkov u Brna ze dne 23. 11. 2015, v němž se uvádí, že stěžovatel

je veden od 18. 1. 2011 v evidenci uchazečů o zaměstnání (rukou doplněn text „- dosud“), a že mu nebyla poskytována ani podpora v nezaměstnanosti, ani podpora při rekvalifikaci. Totožná zjištění vyplynula i z dalších dvou příložených potvrzení téhož úřadu ze dne 2. 10. 2014 a ze dne 14. 2. 2011.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 27. 2. 2017, č. j. 3 As 33/2017 - 28, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.), neboť za vylíčeného skutkového a právního stavu bylo evidentní, že stěžovatel zjevně nemůže být úspěšný s kasační stížností, která míří proti usnesení krajského soudu, jímž byla jako nepřipustná odmítnuta žaloba proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vydanému ve správním soudnictví. Bylo by tedy proti smyslu institutu osvobození od soudních poplatků, kdyby za této situace měl náklady soudního řízení nést stát. Protože podmínky pro přiznání osvobození od soudního poplatku nebyly splněny, nemohl Nejvyšší správní soud vyhovět ani žádosti o ustanovení právního zástupce, a proto výrokem II. tohoto usnesení návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Konečně výroky III. a IV. citovaného usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně vyzval, aby v dodatečné lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Naposledy uvedené usnesení bylo stěžovateli vloženo dne 15. 3. 2017 do poštovní schránky, a tedy stanovená týdenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání povinného zastoupení uplynula dne 22. 3. 2017. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil a nedoložil též existenci svého právního zastoupení.

Nejvyšší správní soud připomíná v této souvislosti, že povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, tedy ke dni 30. 1. 2017. V případě lhůty stanovené usnesením ze dne 3. 2. 2017, č. j. 3 As 33/2017 - 8, jakož i usnesením ze dne 27. 2. 2017, č. j. 3 As 33/2017 - 28, se proto jednalo o lhůtu dodatečnou (náhradní). Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem II. usnesení ze dne 27. 2. 2017, č. j. 3 As 33/2017 - 28, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu